

19.

Til Folketingets Toldudvalg!

Bogbinderlavet og Dansk Papirhandlerforening tillade sig herved i Forening med Repræsentanter for Litografer, Tapetfabrikanter, Binterere og andre i Papirindustrien interesserede Fag — saavel paa Principalernes som paa Arbejdernes Vegne — at rette indtrængende Opfordring til det høje Toldudvalg om at bevare Pof. 150—57 i Toldlovsforlaget i den af Regeringen foreslaaede Stikelse og Form.

Med største Bekymring have undertegnede Foreninger og Fag gjort sig bekendte med de Forslag, som ere stillede af Kommissionens Mindretal. Vi sigte herved til de subsidiaire Forslag under Løbenummerene 142—47, da vi vel tør gaa ud fra, at Mindretallets principale Forslag om en Værditold af 15 pCt. — hvilken i øvrigt i hvert Fald vilde være for lav — af praktiske Fortoldningshensyn vil støde paa afgjort Modstand fra Administrationens Side. Vi skulle derfor indskrænke os til at fremføre følgende faa Bemærkninger om Regeringsforlagets Forhold til Mindretallets subsidiaire Forslag.

Først og fremmest maa det være os tilladt som Fagfolk endnu en Gang energisk at henlede Opmærksomheden paa det fuldkomment upraktiske i den af Mindretallet forsøgte Deling af Regeringslovsforlagets Pof. 152, hvorved

Pofst-, Skrive- og Trykpapir skal forblive under den højere Toldsat (Regeringsforlagets Pof. 152), medens

glattet eller uglattet Pakpapir henføres under den lavere Toldsat (Regeringsforlagets Pof. 151, svarende til Mindretallets forlagets Pof. 143).

Dette østere fremkomne Delingsforsøg, som allerede stammer fra 1889 og senere stadig er blevet gentaget — og formodentlig endnu vil blive forsøgt gentaget — maa vi fra et fagkyndigt Synspunkt bestemt protestere imod som praktisk uigennemførligt.

Hvor ønskelig en Deling end maatte være, har hidtidig Erfaring noksom vist, at det er umuligt at drage en sikker Grænse mellem Skrive- og Trykpapir paa den ene og Pakpapir paa den anden Side. Ethvert Forsøg herpaa vil i Praksis kun føre til et lignende Overtal af skiftende Fortolkninger og Resolutioner, som de nuværende Pof. 190 og 191 have været Genstand for. Det er overflødigt at stildre Følgerne af den Usikkerhed, som herved saavel den indenlandske Papirfabrikation som Importforretningen kom til at lide under. Fra alle Sider anerkendes det, at hvad der først og fremmest skal opnaas ved, at en Toldreform gør Ende paa de svævende Toldforhandlinger, er at skaffe den indenlandske Produktion og Omsætning Ro og Tryghed og skabe den faste og tydelige Former. Skal dette naas, maa imidlertid al Tvetydighed en Gang for alle fjernes af Tariffen og Døren end ikke aabnes paa Klem for Tvivl, Tvist og Villkaarlighed. Vi synes derfor at have et uafviseligt Krav paa, at man fjerner enhver Mulighed herfor, og vi støtte dette ikke mindst paa den Indrømmelse, som Mindretallet har gjort vor faglige Afvisning af en Deling, ved med rene og klare Ord at betegne et „Stelnemærke“ som „overhovedet umuligt at finde“ (Betænkningen A. Side 99).

Vi tilføje endnu, at Toldsatzen 0,5 Ore for Mindretallets Pof. 143 (Regeringsforlagets Pof. 151) ubetinget er altsor lav, ligesom Kunstlederpap — som en forholdsvis dyr Vare — passende bør flyttes op til den samme Told som „Papir og Karton“.

Vilde en Nedsættelse af Tolden for Regeringsforlagets Pof. 151—52 være betænkelig, saa gælder dette endnu mere for de følgende Positioners Vedkommende, der